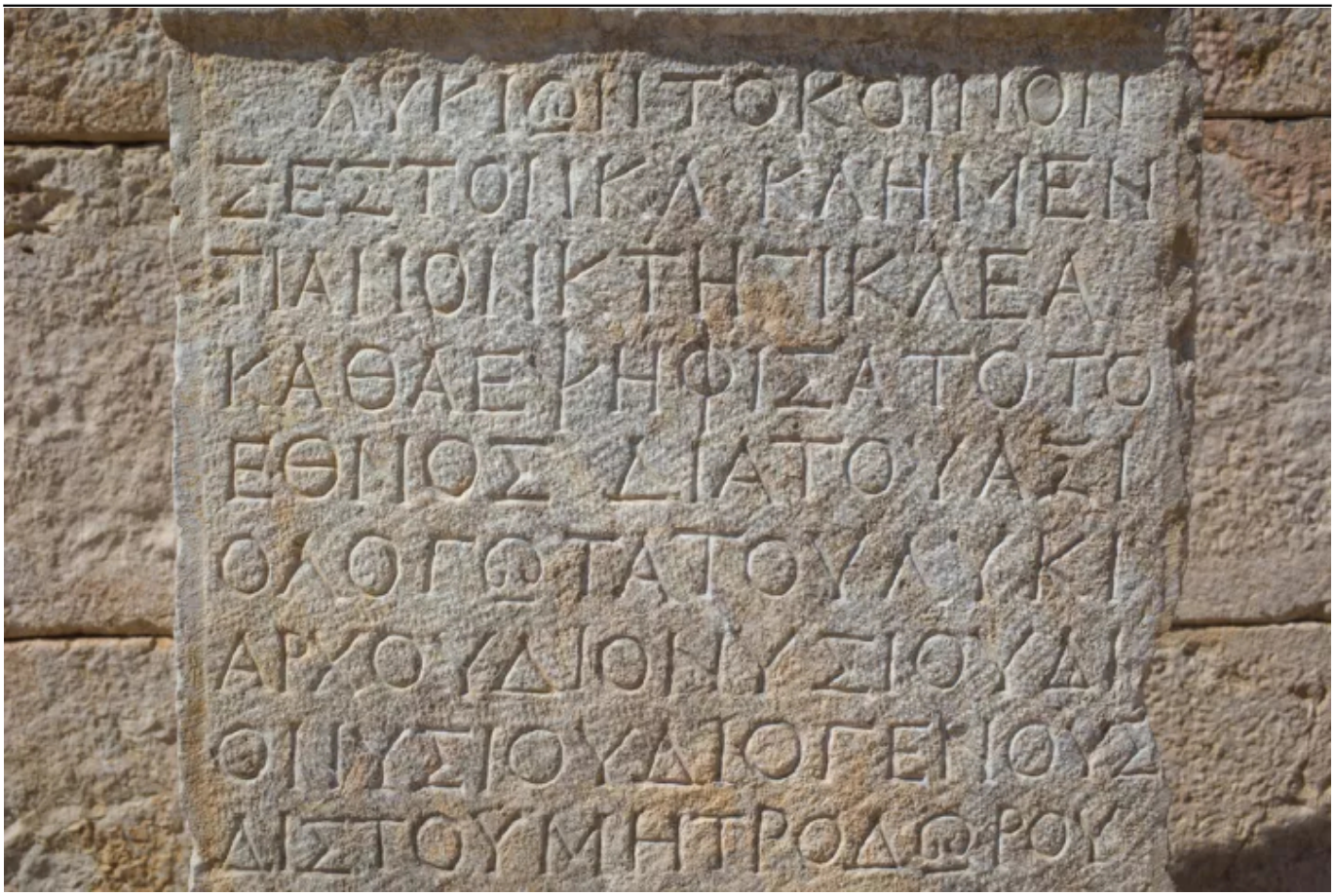
9 Φεβρουαριου 2026, Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας.

Ο εορτασμός της ελληνικής γλώσσας **αποκτά για πρώτη φορά παγκόσμιο χαρακτήρα,** με τη **9η Φεβρουαρίου 2026** να καθιερώνεται ως **Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας** υπό την αιγίδα της **UNESCO**. Η πρωτοβουλία αυτή δεν αποτελεί μόνο έναν συμβολικό εορτασμό των λέξεων και της ιστορίας, αλλά έναν τρόπο να αναδειχθεί η αξία της **ελληνικής** ως θεμέλιο πολιτισμού και πνευματικής παραγωγής. Για πρώτη φορά στην ιστορία, μια γλώσσα με τόσο βαθιές ρίζες στο παγκόσμιο οικοδόμημα της γνώσης τιμάται με ειδική παγκόσμια ημέρα, μέσα από μια διαδικασία συνεννόησης που ξεπέρασε εθνικά όρια και τοπικές πρωτοβουλίες.

Η επιλογή της συγκεκριμένης ημέρας αντανακλά τη σημασία της ελληνικής ως ενός γλωσσικού εργαλείου που έχει διαμορφώσει τα θεμέλια της φιλοσοφίας, της επιστήμης και της δημοκρατικής σκέψης. Για χρόνια, φοιτητές, ακαδημαϊκοί, λογοτέχνες και εκπαιδευτικοί σε όλο τον κόσμο **έχουν επιλέξει την ελληνική για να εμβαθύνουν στις πηγές της δυτικής σκέψης**. Τώρα, με τον εορτασμό αυτό, ανοίγει ένας διάλογος που υπερβαίνει την κοινότητα των ειδικών και φτάνει στον απλό πολίτη, προβάλλοντας την ελληνική ως ζωντανό και δυναμικό μέσο επικοινωνίας και έρευνας.

«Τη γλώσσα μού έδωσαν ελληνική· / το σπίτι φτωχικό στις αμμουδιές του Ομήρου. / Μονάχη έγνοια η γλώσσα μου στις αμμουδιές του Ομήρου» ανακαλώ τους στίχους του **Οδυσσέα Ελύτη** από το «Άξιον Εστί». «Άξια εστί» η ποίηση του Ελύτη, όχι μόνο για το περιεχόμενο των ποιητικών του έργων και την ψυχική ανάταση που προσφέρει στους αναγνώστες, αλλά και για τη φροντίδα με την οποία χρησιμοποίησε την ελληνική γλώσσα συνεχίζοντας μέσω της ποιητικής δημιουργίας τη διάδοσή της ανά τον κόσμο.

«Πατώντας» στο μονοπάτι που είχαν πρώτοι χαράξει οι Πλάτωνας, Αριστοτέλης, Όμηρος, Αισχύλος, Θουκυδίδης, Ηρόδοτος, Πλούταρχος, Ιπποκράτης, μεταξύ άλλων. Σαν η γλώσσα να είναι ένα κουβάρι που ξετυλίγεται· η κλωστή του συμβολίζει τη διάδοσή της και σε αυτή την κλωστή περιλαμβάνονται τα κείμενα – ποιητικά και μη – αρχής γενομένης της γραπτής μορφής της γλώσσας έως τις ημέρες μας· καθώς και μέσα από τα κείμενα εκείνα ξεκίνησε η γραπτή μορφή διάδοσης της γλώσσας, και όσο διαδίδεται θα εξακολουθεί να υπάρχει και μαζί με αυτήν ο πολιτισμός της χώρας.

Πρόδηλο είναι ότι κάθε γλώσσα έχει τη δική της ιστορία – αυτό, σε ευρύτερο επίπεδο. Αλλά και μεμονωμένα, σε καθέναν από εμάς, η γλώσσα – το λεξιλόγιο που χρησιμοποιούμε – είναι αδιαμφισβήτητη ταυτότητα της προσωπικότητας και του ψυχισμού μας. Οι λέξεις που επιλέγουμε να μιλήσουμε ή να γράψουμε μας συστήνουν στους γύρω μας, καθώς και στο αναγνωστικό κοινό που δεν γνωρίζουμε αλλά έχει «κρατηθεί» από τις **λέξεις** μας και αναμένει το επόμενο κείμενό μας.

Μία τρόπον τινά αλληλογραφία δίχως ρητή απάντηση, κι αυτή η προσμονή – της ανάγνωσης του επόμενου κειμένου – αποτελεί ένα παράδειγμα της γοητείας που μπορεί να προκαλέσει ένα άρτιο κείμενο. Κι ένα τέτοιο άρτιο κείμενο μπορεί να λεχθεί ότι είναι κι αυτό ένα **έργο τέχνης**. Κι έχει γίνει τέτοιο με τη σωστή φροντίδα των λέξεων. Ορισμένες φορές θαρρείς πως οι λέξεις έχουν δεχθεί παρακάλια για να μπουν στη σωστή σειρά δημιουργώντας τη δική τους μουσικότητα.

Οι λέξεις είναι επίσης παντοδύναμες να «γεννήσουν» τρυφερότητα και αποδοχή, να μεταβάλλουν τη διάθεσή μας. Οι λέξεις «βανδαλίζονται» λόγω του τρόπου που χρησιμοποιούνται (με αρκετά τα παραδείγματα στη σημερινή, ψηφιακή εποχή), «βανδαλίζουν» κι εκείνες: μπορούν να γίνουν λόγος επιθετικός και να «τρυπήσουν» πρόσωπα, ακόμη και βίαιος λόγος συνοδευόμενες από αντίστοιχες πράξεις.

Χρήση της ελληνικής γλώσσας γράφεται το παρόν κείμενο με αφορμή την **9η Φεβρουαρίου** που ανακηρύχθηκε (φθινόπωρο 2025) από την **UNESCO** ως Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας. Μία, αν μη τι άλλο, απόφαση - σταθμός «που μας γεμίζει υπερηφάνεια, καθώς αναγνωρίζει την οικουμενική και διαχρονική σημασία και την ευρεία χρήση των λέξεών της στην επιστήμη και στον πολιτισμό»

Σημειωτέον ότι η ελληνική γλώσσα τιμάτο κάθε χρόνο στις 9 Φεβρουαρίου και πριν από την ανακήρυξη της UNESCO. Παρότι η ελληνική γλώσσα έχει τις απαρχές της εδώ και χιλιάδες χρόνια,

η καθιέρωση μιας ημέρας αφιερωμένη σε αυτή, θεσμοθετήθηκε μόλις το 2017, με κοινή απόφαση (ΦΕΚ της 24ης Απριλίου 2017, αρ. 1384) των υπουργών Εσωτερικών, Εξωτερικών και Παιδείας της Ελλάδας.

Το σχέδιο νόμου έφερε τον τίτλο «Καθιέρωση Παγκόσμιας Ημέρας Ελληνοφωνίας και Ελληνικού Πολιτισμού» με προτεινόμενη ημέρα την 20ή Μαΐου, ημέρα γέννησης του **Σωκράτη**. Με κοινή υπουργική απόφαση επελέγη τελικά η 9η Φεβρουαρίου, ημέρα θανάτου του εθνικού μας ποιητή, **Διονυσίου Σολωμού** (1798-1857). Την ημέρα αυτή πραγματοποιούνται εκδηλώσεις σε εκπαιδευτικά ιδρύματα στην Ελλάδα και πανεπιστημιακά τμήματα ελληνικής γλώσσας σε όλο το κόσμο.

Διαβάστε παλαιότερες αναρτήσεις εδώ [1], εδώ [2], εδώ [3] και εδώ. [4]

by oddgait on Mo, 09/02/2026 - 09:22

Quell-URL:http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=de/node/2831

Links
[1] http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=el/content/9-%CF%86%CE%B5%CE%B2%CF%81%CE%BF%CF%85%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%BF%CF%85-2023-%CF%80%CE%B1%CE%B3%CE%BA%CF%8C%CF%83%CE%BC%CE%B9%CE%B1-%CE%B7%CE%BC%CE%AD%CF%81%CE%B1-%CE%B5%CE%BB%CE%BB%CE%B7%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%AE%CF%82-%CE%B3%CE%BB%CF%8E%CF%83%CF%83%CE%B1%CF%82 [2] http://2gym-evosm.thess.sch.gr/drupal7/?q=el/content/%C2%AB%CE%B7-%CE%B5%CE%BB%CE%BB%CE%B7%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%AE-%CF%86%CF%85%CE%BB%CE%AE-%CE%B3%CE%B5%CE%BD%CE%BD%CE%AE%CE%B8%CE%B7%CE%BA%CE%B5-%CE%B5%CF%85%CE%BD%CE%BF%CE%B7%CE%BC%CE%AD%CE%BD%CE%B7-%CE%BC%CE%B5-%CE%BC%CE%B9%CE%B1-%CE%B3%CE%BB%CF%8E%CF%83%CF%83%CE%B1-%CE%B5%CF%8D%CE%B7%CF%87%CE%B7-%CE%B3%CE%B5%CE%BC%CE%AC%CF%84%CE%B7-%CE%BC%CE%BF%CF%85%CF%83%CE%B9%CE%BA%CF%8C%CF%84%CE%B7%CF%84%CE%B1%C2%BB-%CE%BF%CF%81%CE%AC%CF%84%CE%B9%CE%BF%CF%82-9 [3] http://2gym-evosm.thess.sch.gr/drupal7/?q=el/node/2173 [4] http://2gym-evosm.thess.sch.gr/drupal7/?q=el/node/1740